

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 5Tk/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114011825
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Vereš
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7114011825.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Vereša a členov senátu Mgr. Gabriely Záhoráckovej a Miroslava Ivaneckého, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8. septembra 2015 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

D. G., nar. XX. augusta XXXX v G. Y., bytom G.
Y., ul. C. XXX/XX, toho času od XX.X.XXXX vo väzbe
v Q. na výkon väzby a Q. na výkon trestu odňatia slobody
v G.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

- v G. Chlmci, okres Trebišov, na ulici Kapušianskej č. 94 na trávnom poraste za Čerpacou stanicou Slovnaft benzínovým čerpadlom dňa 12.8.2014 v čase od 19.30 hod. do 19.52 hod. po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov v úmysle usmrtiť po vykonaní orálneho styku päsťou udrel do oblasti tváre poškodenú V. G., nar. X.XX.XXXX, následkom čoho táto spadla na zem na chrbát a obvinený kľáčiac na tele poškodenej tejto rukou stlačil krk a následne ju päsťou veľkou silou a prudkosťou najmenej päťkrát udrel do oblasti tváre, čím jej spôsobil tržnozmliaždené rany a mnohopočetné zlomeniny čelovej kosti, obojstranne klinovej a spánkovej kosti, riečice, kosti nosa, oboch jarmových kostí, čeľuste vpravo aj vľavo a sánky vpravo, spojené s pomliaždením mozgu, zlomeninu pravého roha jazyčky, zlomeninu horného roha pravej štítnej chrupky a rozlomenie štítnej chrupky ako aj zlomeninu kosti hrudníka, teda poranenia, v dôsledku ktorých poškodená na mieste zomrela,

t e d a

- iného úmyselne usmrtil,

č í m s p á c h a l

- obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 145 ods. 1, § 38 ods. 2,4, § 37 písm. h, m), § 42 ods. 1 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 (rokov) nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 7T 27/2015 zo dňa 16. apríla 2015, ktorým bol odsúdený podľa § 148 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne, podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenému R. G., nar. XX. júna XXXX v A., trvale bytom G. Y., ul. H. XXXX/XXX, vo výške 312,- Eur.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd ukladá obžalovanému ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov, výsluchom znalcov, prečítaním znaleckých posudkov, listinnými dôkazmi a dospel ku skutkovým zisteniam uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Prehľad vykonaných dôkazov:

Obžalovaný D. G. priznal spáchanie skutku tak, ako je uvedený v obžalobe s tým, že to urobil neúmyselne, pretože bol opitý a nevedel, čo robí. Uviedol, že s poškodenou požívali alkoholické nápoje a poškodená ho nahovorila na orálny sex. Potom išli za benzínku, kde poškodená na ňom vykonávala orálny sex a potom mu nadávala, že je rovnaký ako jeho otec. On jej dal jednu facku, poškodená potom spadla a on jej ešte trikrát dal päťou na tvár. Keď videl, že bola krvavá, stiahol z nej tepláky, dal jej ich na tvár a odišiel. Obžalovaný ďalej uviedol, že, keď dal poškodenej facku, ešte sedela, ale potom spadla a omdlela, čo si všimol a potom jej dal ešte dvakrát na tvár. Teplákmi jej prekryl hlavu, pretože sa nemohol pozerat' nato, čo spáchal.

Svedok R. G. vo svojej výpovedi uviedol, že vystrojil, resp. financoval pohreb nebohej poškodenej spolu s dcérou.

Svedok V. C. - sused poškodenej vo svojej výpovedi uviedol, že keď prišiel z práce domov, išli hľadať poškodenú smerom ku benzínovej pumpe. On našiel telo a zakričal ostatným, že už ho našiel. On sa zľakol, prišlo mu zle a potom niekto zavolať políciu.

Svedkyňa I. G. vo svojej výpovedi uviedla, že obžalovaného s poškodenou videla spolu v ten deň v obchode. Najprv prišla poškodená kupovať cigaretové papieriky a potom prišiel za ňou do predajne obžalovaný a následne odišli. Bolo to v čase okolo pol šiestej, šiestej, niekedy v lete. Asi deň nato sa dozvedela, že poškodená bola usmrtená.

Svedok R. L. vo svojej výpovedi uviedol, že v deň, keď sa to malo stať, obžalovaný u neho nepracoval.

Zo súdnoznaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia, ktorý vypracovali znalci O. W. Y. - S. a M. O. M. X. na čl. 127-132 vyplýva záver, že obžalovaný netrpí a ani v čase spáchania trestného činu netrpel duševnou chorobou, ani prechodnou duševnou poruchou. V čase spáchania skutku mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a bol schopný svoje konanie ovládať. Jeho rozpoznávací a ovládacie schopnosti v čase spáchania skutku boli znížené len pod vplyvom užitého alkoholu, nie však podstatne. Jednalo sa o prostú opilosť stredne ťažkého stupňa. Pobyt obžalovaného na slobode z psychiatrického a sexuologického hľadiska nie je nebezpečný. Ochrannú psychiatrickú ani sexuologickú liečbu nie je potrebné nariadiť. Znalci nezistili závislosť od alkoholu, ani iných psychotropných látok, ide o škodlivé užívanie alkoholu. Protialkoholické liečenie nevyžaduje. Obžalovaný netrpí sexuálnou deviáciou. Jeho ovládacie a rozpoznávací schopnosti v čase skutku neboli sexuálnou deviáciou ovplyvnené.

Zo súdnoznaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, ktorý vypracovali znalci O.. W. T. a O.. S. S. na čl. 53-68 vyplýva záver, že v prípade poškodenej V. G. išlo o násilnú smrť - mnohopočetné drvivé poranenia hlavy (pomliaždenie mozgu pri trieštivých zlomeninách kostí lebky) pri tupom násilí spôsobenom druhou osobou. Tupé násilie bolo vedené nielen na oblasť hlavy, ale aj na oblasť krku a trupu menovanej. Poranenia vzniknuté v oblasti hlavy vznikli najskôr údermi pästou do oblasti tváre v krátkom časovom slede, jeden úder za druhým, pričom do oblasti tváre bolo vedených minimálne päť úderov. Minimálny počet úderov je odvodený od počtu izolovaných zlomenín, v danom prípade sa jedná o zlomeniny čelovej kosti, smerujúce do ľavej spánkovej oblasti, do predných lebečných jám, do ľavej spánkovej oblasti, izolované zlomeniny čeľuste vpravo a vľavo, izolované zlomeniny jarmových kostí, izolovaná zlomenina sánky vľavo. Je malá pravdepodobnosť, aby uvedené zranenia vznikli v dôsledku jedného úderu. Lomné línie kostí sa križovali vo viacerých čiarach, môžu sa prekryvať, ale celkový ten počet aj pri prekryvaní je minimálne päť.

Zo zápisníc o obhliadke miesta činu a fotodokumentácie na čl. 156-217 je zrejmé miesto nálezu mŕtvoly poškodenej, ako aj najbližšieho okolia.

Zo zápisu o dychovej skúške na čl. 240 vyplýva, že u obžalovaného dňa 15.8.2014 o 17.14 hod. nebol zistený alkohol v dychu.

Zo správy o výsledku toxikologického vyšetrenia na čl. 242 vyplýva, že u obžalovaného v krvi a moči nebola zistená prítomnosť THC, amfetamínu, metamfetamínu, opiátov, kokainu ani BZD, pozitívny bol na nikotín.

Zo zápisnice o prehliadke tela a z fotodokumentácie na čl. 244-250 je zrejmý stav ohliadaných častí tela obžalovaného, ako aj spôsob zaistenia sterov.

Z fotodokumentácie analýzy záberov z priemyselných kamier ČS Slovnaft v Kráľovskom Chlmcu zo dňa 12.8.2014 čl. 282 -288 je zrejmý pohyb obžalovaného a poškodenej pred objektom čerpacej stanice, ako aj vo vnútri objektu.

Z účtovných dokladov na čl. 304-305 sú zrejmé náklady spojené s pohrebom nebohej poškodenej vo výške 312,- Eur.

Z listinného dôkazu - rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 7T 27/2015 na čl. 400-410, uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To 47/2015 na čl. 411, ako aj z nariadenia výkonu trestu na čl. 412 je zrejmé predchádzajúce odsúdenie obžalovaného.

K výroku o vine:

Po takto vykonanom dokazovaní, podľa názoru súdu v rozsahu potrebnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie a vyhodnotením dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia, založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por., súd dospel k záveru o vine obžalovaného.

Obžalovaný priznal spáchanie skutku, najmä, že poškodenú opakovane udrhel do tváre, aj potom, čo omdlela a zostala ležať na zemi, najviac však trikrát. Priznanie sa obžalovaného po skutkovej stránke nie je v rozpore ani s ďalšími dôkazmi, ktoré boli zabezpečené a vykonané v priebehu celého trestného konania. Súd v tomto smere poukazuje najmä na fotodokumentáciu záberov z priemyselných kamier čerpacej stanice, ktorá nielen potvrdzuje, že obžalovaný sa s poškodenou pohyboval pred objektom čerpacej stanice, v jej areáli, ale je zrejmé, že z miesta činu, na ktoré odchádzal spoločne s poškodenou, sa s odstupom času vrátil sám, výpoveď svedkyne Evy Kövaryovej, ktorá potvrdila prítomnosť obžalovaného a poškodenej v objekte čerpacej stanice, teda v blízkosti miesta činu, zápisnicu o obhliadke miesta činu a fotodokumentáciu, ktorá potvrdzuje výpoveď obžalovaného týkajúcu sa miesta spáchania trestného činu, ako aj nálezu obeť a napokon aj znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, z ktorého je zrejmý spôsob spáchania trestného činu, ktorý

korešponduje s výpoveďou obžalovaného v časti pojednávajúcej o spôsobe usmrtenia poškodenej s výnimkou počtu zasadených úderov.

Obžalovaný však opakovane uvádzal vo svojich výpovediach, že nemal v úmysle poškodenú usmrtiť a v týchto skutočnostiach spočívala aj obrana obžalovaného, ktorý namietal žalovanú právnu kvalifikáciu spochybňujúcu subjektívnu stránku.

Podľa názoru súdu, vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní, bolo jednoznačne preukázané aj naplnenie subjektívnej stránky trestného činu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zákona a to vo forme tzv. nepriameho úmyslu v zmysle § 15 písm. b) Tr. zákona.

Podľa § 15 písm. b) Tr. zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie (rozumej záujmu chráneného Trestným zákonom) spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmeneý. Pre dokazovanie zavinenia platí všeobecná smernica daná ustanovením § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. Zisťovanie zavinenia je obtiažnejšie a náročnejšie už preto, že predmetom dokazovania je psychický vzťah páchatel'a k následku (účinku) jeho konania, ktorý možno spravidla dokazovať len nepriamo z okolností, z ktorých je možné podľa zásad správneho myslenia a uvažovania usudzovať na vnútorný vzťah páchatel'a k porušeniu záujmu chráneného Trestným zákonom. Na preukázanie nepriameho úmyslu postačí, ak páchatel vedel o možnosti spôsobenia smrti, a pre prípad, že takýto následok nastane, bol s ním uzrozmeneý. Záver o vražednom úmysle možno urobiť jednak z okolnosti subjektívnej povahy a jednak z okolnosti objektívnej povahy. Pokiaľ ide o okolnosti subjektívnej povahy súd konštatuje, že v trestnom konaní sa nepodarilo takéto jednoznačne preukázať. Obžalovaný vo svojich výpovediach poprel akýkoľvek úmysel usmrtiť poškodenú a pokiaľ ide o zistenú pohnútku, súd túto ustálil opäť na základe výpovedí obžalovaného a to tak, že bezprostrednou pohnútkou konania obžalovaného boli slovné vyjadrenia poškodenej pri vykonávaní orálneho styku týkajúce sa jeho otca. Pokiaľ ide o okolnosti objektívnej povahy, tak tu súd konštatuje, že tieto sa v trestnom konaní podarilo jednoznačne identifikovať a zistiť. Súd poukazuje predovšetkým na spôsob spáchania trestného činu, ktorý je zrejmý ako z výpovede samotného obžalovaného, ktorý priznal, že poškodenú udrel najviac trikrát do hlavy, keď ležala omdletá na zemi, ale najmä zo záverov súdnoznaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo o bezprostredných príčinách smrti poškodenej. Zo záverov tohto posudku, ako aj z výpovedí znalcov na hlavnom pojednávaní, je nad akúkoľvek pochybnosť zrejmé, že obžalovaný útočil na poškodenú údermi päťou veľkej intenzity a prudkosti a to najmenej päťkrát. Znalci početnosť úderov jednoznačne vyvodili z počtu lomných línií kostí, ktoré sa križovali vo viacerých čiarach, ktorých počet je minimálne päť. Znalci prakticky vylúčili, aby takéto lomné línie kostí vznikli v dôsledku jedného úderu. Sumarizáciou tohto dôkazu súd konštatuje, pre potreby subjektívnej stránky, že obžalovaný útočil na poškodenú mimoriadne intenzívnym spôsobom a teda musel byť prinajmenšom uzrozmeneý, že pri takomto počte a intenzite úderov môže poškodenej spôsobiť smrť. Z priebehu nepochybne zisteného skutkového deja, poskytnutého výpoveďou obžalovaného, vyplynulo, že obžalovaný udieral poškodenú, keď táto ležala v polohe na zemi po tom, čo omdlela. Je všeobecne známou skutočnosťou, ktorú nie je potrebné ani dokazovať, že intenzita úderov zasadzovaných na časť tela, ktorá sa nachádza na pevnej podložke, sa týmto znásobuje, pretože podložka sa správa ako nákova a udierajúca ruka ako kladivo. Obžalovaný pritom v zmysle záverov súdnoznaleckého posudku z odboru psychológie disponuje intelektom na hranici pásma slabšieho priemeru a ľahkého podpriemeru. Znalosti obžalovaného o správaní sa ľudského tela v prípade fyzického násillia aj minimálnej intenzity však u obžalovaného presahovali celkom jednoznačne vedomosti a znalosti bežnej populácie. Súd v tomto kontexte poukazuje na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného a to rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 7T 27/2015, z ktorého je zrejmé, že dňa 17.6.2014, teda ani nie dva mesiace, pred spáchaním skutku, ktorý je predmetom tohto konania, spôsobil smrť ďalšej osobe a to za skutkových okolností, kedy túto osobu mal len chytiť za tričko, nadvihnúť a sotiť do otvorených dverí vedúcich na dvor, pričom táto osoba si pri páde udrela hlavu o kameň a následne zomrela. S poukazom na uvedené súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný D. G. bol v čase spáchania skutku prinajmenšom uzrozmeneý s tým, že môže poškodenej spôsobiť smrť.

Obžalovaný Norbert Karas svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák., po stránke objektívnej v tom, že inú osobu úmyselne usmrtil, po stránke subjektívnej sa obžalovaný dopustil konania v nepriamom úmysle podľa

§ 15 písm. b) Tr. zák., pretože vedel, že svojim spôsobom môže porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

K výroku o treste:

Obžalovaný má v registri trestov dva záznamy, v prípade prvého odsúdenia platí fikcia zahľadania odsúdenia. Naposledy (nie je v registri) bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 7T 27/2015 zo dňa 16. apríla 2015 podľa § 148 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne, podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom poškodenú stranu súd odkázal v zmysle § 288 ods. 1 Tr. por. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Súd v prípade obžalovaného zistil príťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h, m) Tr. zák., pretože spáchal viac trestných činov (vo vzťahu k ukladaniu súhrnného trestu) a bol už za trestný čin v minulosti odsúdený.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Za takúto nepovažoval ani priznanie sa o obžalovaného k prejednávánemu skutku jednak z dôvodu, že už v minulosti bol (predchádzajúce odsúdenie 3T 105/2013 OS Trebišov) súdom varovaný, formou doručenia trestného rozkazu, že jeho konanie bolo protiprávne a teda v ňom nesmie v žiadnom prípade, nijakou formou pokračovať a jednak z dôvodu, že priznanie sa obžalovaného, ale najmä jeho ľútosť neboli úprimné. Aby súd mohol priznanie sa páchatel'a k trestnému činu v akejkoľvek podobe hodnotiť v jeho prospech, musí svedčiť o jeho snahe po náprave a nesmie byť urobené len formálne pod ťarchou usvedčujúcich dôkazov. Požiadavkou teda je, aby ľútosť páchatel'a bola úprimná, pričom sa kladie dôraz na skutočnosť, že nestačí iba formálny prejav. Vyžaduje sa predovšetkým kvalitatívne vyšší prejav vnútorného postoja páchatel'a k svojmu trestnému činu, a to na základe jeho správania po čine. Zo spisového materiálu je zrejme, že to nebol obžalovaný, ktorý oznámil spáchanie trestného činu polícii ani nikomu inému, ani neprivolal prípadne zdravotnícku pomoc, čo by inak svedčilo o jeho skutočnej úprimnej ľútosťi po spáchaní trestného činu. Jediné, čo urobil, pretiahol poškodenej cez tvár kus oblečenia, pretože sa na svoje „dielo“ nemohol pozerieť. Poškodenú ponechal v krovinatom poraste, kde bola nájdená až na ďalší deň inými osobami, ktoré poškodenú intenzívne hľadali. Správanie sa obžalovaného bezprostredne po činu nesvedčí o jeho ľútosťi a ním prejavovaná ľútosť počas hlavného pojednávania bola teda súdom vyhodnotená len ako formálna, motivovaná pravdepodobne vylepšením pomeru medzi príťažujúcimi a poľahčujúcimi okolnosťami a zlepšením vyhladok na nižší trest.

S poukazom na uvedené súd obžalovanému uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo zvýšenej trestnej sadzbe, upravenej podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., podľa najprísnejšej zo zbiehajúcej sa trestnej činnosti. Predmetného skutku v posudzovanej veci sa totiž obžalovaný dopustil skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, ktorý bol predmetom konania na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 7T 27/2015. Súd takto uložený trest považuje nielen za nevyhnutý, ale aj za potrebný na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je v tomto prípade ochrániť spoločnosť pred páchatel'om tým, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne odradí iných od páchania trestných činov.

V súlade s ustanovením § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, pretože odsudzuje páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanému ochranný dohľad na 3 roky, teda na hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby a to z toho dôvodu, že zo spôsobu spáchania trestného činu v prejednávanej veci, ako aj zo spôsobu spáchania činu vo zbiehajúcej sa trestnej činnosti, je zrejme, že ide o osobu, ktorá si vyžaduje sústavnú kontrolu a dohľad na svojim správaním.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť, aby nahradil škodu vo výške 312,- Eur poškodenému R. G., nakoľko tento si nárok na náhradu škody uplatnil riadne v zmysle § 46 ods. 3 Tr. por. ešte v prípravnom konaní a svoj nárok riadne odôvodnil predložením faktúry a pokladničného dokladu.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice I. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.